

(Det. Hansen) vil jeg, saaledes som jeg har bebudet ved mine tidligere Udtalelser ved Sagens første og anden Behandling, stemme mod dette Lovforslag. Jeg skal ikke komme dybt ind paa mine Grunde dertil, idet jeg allerede paa Sagens tidligere Stadier har fremført en Række Grunde, men jeg mener dog, at jeg bør berøre det ganske kort, da vi nu have Lovforslaget til tredje Behandling.

Det forekommer mig, som det ogsaa blev sagt ved anden Behandling, at man ved at indføre Bryggetrafikken her paa et nyt Omraade stiller vor Lovgivning her i Danmark i et vist barbarisk Lys, i et Lys, som vi ikke ret godt kunne være tjente med over for de øvrige Lande i Europa. Og alene af den Grund, at vi indføre en saadan Straf som Bryggetrafikken paa dette Omraade, vil jeg absolut stemme mod det foreliggende Lovforslag. Men jeg har, som jeg allerede tidligere har bemærket, ogsaa andre Grunde dertil, thi det forekommer mig, at denne Lov stiller os i et slemt Lys ogsaa paa andre Omraader og er noget analog med, hvad der ogsaa med Hensyn til andre Lovgivningsforanstaltninger er fremkommet. Naar vi saaledes se hen til Lovgivningsvirksomheden med Hensyn til Udskænkning af Spiritus, med Hensyn til Brændevinsskatten o. s. v. har jeg gentagende lagt Mærke til, at man er fremkommen med saakaldte Dplysninger, der skulde dokumentere, at der her i Danmark bliver konsumeret et ganske overordentligt Kvantum Spiritus og Resultatet deraf er blevet i Blodpolemikken og ubeomkring i Landet, at Danmark er en særlig spiritusdrikkende Nation. Jeg har ogsaa ved mange Lejligheder opponeret mod den Tendens, der har været hos Lovgivningen saavel med Hensyn til at lægge Stat paa Spiritus som med Hensyn til andre Foranstaltninger, og jeg har opponeret derimod af den Grund, at de ligesom sætte en Plet paa vor Nation i den antydede Retning. Det forekommer mig, at naar man nu her giver en Lov af denne Art og fra Lovgivningsmagten siger, at vi trænge til ekstraordinære Straffemidler over for Overfald — det siges i Motiverne til Lovforslaget fra den højtærede Justitsministers Side, at Grunden til, at dette Lovforslag er kommen frem, er de i de senere Aar stærkt tiltagende voldelige Overfald, og der er under Forhandlingen her oppe blevet talt om en Overfalds-Epidemi, som skal være til Stede her i Landet — saa give vi os jo selv her ved et Prædikat, som vi ikke kunne være tjente med, navnlig da det efter min Formening slet ikke er Tilfældet, da denne Overfalds-Epidemi slet ikke

eksisterer, og der efter min Formening slet ikke er nogen Tiltagen af saadanne Overfald, men tværtimod en Aftagen. Nu er det ganske vist saaledes, at der ikke foreligger noget statistisk Materiale til at bedømme den Art Sager, som Lovforslaget omhandler, men naar det under Sagens Behandling bliver benægtet, at der er Trang til en saadan Lov, burde der dog være fremkommet noget, som kunde antyde, at den var nødvendig, nogle Dplysninger et eller andet Sted fra, hvoraf man kunde se, at en saadan Lov behøvedes. Men saadanne Dplysninger ere slet ikke blevne forelagte, det staar kun paa rene Paastande, og mod de Paastande staa de Dplysninger, jeg har tilladt mig at drage frem ved første Behandling, og som jeg skal tillade mig at supplere i Dag. De Dplysninger, jeg fremkom med ved første Behandling, angik kun de grovere Tilfælde af Voldoverfald, og jeg paaviste, at der faktisk var en Tilbagegang i Antallet af disse grovere Overfald, og jeg tillod mig at udtale, at saa kunde jeg ikke tro, at der var en Tiltagen af de mildere Grader af de Forbrydelser, som dette Lovforslag omhandler, og det forekom mig, at hvis der virkelig var en saadan Tiltagen af disse grovere Overfald, maatte denne Amoralitet, denne Overfaldslyst vise sig ikke alene paa dette specielle Omraade, denne Lov omhandler, men ogsaa paa andre Omraader. Jeg skal derfor i Dag tillade mig at fremdrage et andet Omraade, hvor denne Amoralitet ogsaa maatte vise sig, men heller ikke viser sig, det er paa den almindelige Gadeordens Omraade. Naar man paa den ene Side har de grove, voldelige Overfald og paa den anden Side den almindelige Gadeorden, hvorved jeg selvfølgelig er klar over, at hvad der kommer ind for den offentlige Politirets Tiltale for Gadeorden, langt fra alt er Overfald — der kommer mange andre Historier frem, som ikke have det mindste dermed at gøre, men dog ogsaa en hel Del, som har Lighed med det, dette Lovforslag omhandler — og da Loven nu er sat i Forbindelse med Spørgsmaalet om den offentlige Fred, kan det ogsaa have sin Betydning at se, hvorledes det staar med denne almindelige Gadeorden. Jeg skal da oplyse, at naar man sammenligner Aaret 1895 med 1885, saa var der 97 færre Sager i den offentlige Politiret i 1895 end i 1885; til Trods for at Befolkningen er tagen overordentlig til her i København, er den Art Sager aftagen med det Tal, jeg nævnedes, 97. Tager man Antallet af de mest graverende Gadeordener, hvorunder der altsaa kommer en Del Overfald og Slagsmaal af den Art, som vistnok komme ind under denne Lov, og